

MATTHEÛS

18:1-5

Jezus vereenzelvigd Zich met kleine kinderen en leert hoe waardevol zij voor God zijn.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/18-1-5-deel-2

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Afgoderij en afwijzing van kinderen	6 min	3
2	De Bijbelse waarde van kinderen	6 min	5
3	Een kind ontvangen als Christus Zelf	6 min	8
4	Wanneer kinderen verantwoordelijk worden	4 min	12
5	Kinderen ontvangen en opvoeden	3 min	14
	Om verder te lezen		16

1

Afgoderij en afwijzing van kinderen

We gaan verder met ons onderzoek van enkele van deze verzen in Mattheüs 18. De passage begon bij vers 1, waar staat:

Op dat moment kwamen de discipelen bij Jezus en zeiden: Wie is toch de belangrijkste in het Koninkrijk der hemelen? En Jezus riep een kind bij Zich en zette dat in hun midden. En Hij zei: Voorwaar, Ik zeg u: Als u zich niet verandert en wordt als de kinderen, zult u het Koninkrijk der hemelen beslist niet binnengaan. Wie zich dan zal vernederen als dit kind, die is de belangrijkste in het Koninkrijk der hemelen.

MATTHEÛS 18:1-4

We hebben deze verzen de vorige keer gelezen en besproken, maar Jezus greep deze gelegenheid aan om meer over kinderen te zeggen. Het is heel leerzaam om te letten op de dingen die Jezus over kinderen zei, want die gaan beslist lijnrecht in tegen veel van wat onze cultuur over kinderen denkt.

Aan de ene kant is er bij sommigen in onze samenleving sprake van een bijna onverantwoorde afgoderij van kinderen. Sommigen vinden dat de eigenwaarde van kinderen koste wat het kost beschermd moet worden. En als een kind wordt berispt, gedisciplineerd, gecorrigeerd of iets wordt onthouden, kan dat, afhankelijk van degene die het beoordeelt, worden opgevat als kindermishandeling. In sommige gevallen ontstaan er problemen doordat overheidsinstanties daadwerkelijk ingrijpen om voor dat kind een thuis te vinden dat beter is voor zijn eigenwaarde of veiliger voor hem is.

Er bestaan ongetwijfeld strafbare daden tegen kinderen. Dat zal ik niet ontkennen. Maar het probleem met onze samenleving is dat sommigen kinderen min of meer tot afgoden hebben gemaakt en tot kleine goden, in die zin dat ze nooit ontevreden mogen

worden gemaakt. Als ze ontevreden worden gemaakt, worden gedisciplineerd of hun iets wordt onthouden, dan zou er sprake zijn van een vorm van mishandeling.

Wat zo verbazingwekkend is, is dat de mensen die vooroplopen bij het bevorderen van deze mentaliteit vaak zelf niet veel kinderen hebben. Sommigen van hen zijn niet eens getrouwd, of ze zijn getrouwd en hebben ervoor gekozen geen kinderen te krijgen.

Maar ze staan te popelen om jou te vertellen wat jij met jouw kinderen moet doen, wat jij jouw kinderen moet geven en hoe jouw kinderen moeten worden opgevoed. Het is verbazingwekkend dat mensen zichzelf op dit gebied als deskundigen beschouwen omdat ze misschien enige scholing hebben gevolgd over de ontwikkeling van jonge kinderen of iets dergelijks. Maar echte deskundigheid over kinderen komt natuurlijk van mensen die daadwerkelijk kinderen grootbrengen.

Wanneer je werkelijk kinderen grootbrengt, ontdek je dat het geen kleine goden zijn. In sommige opzichten zijn het kleine monsters. Ik zeg dat niet uit enig gebrek aan respect voor kinderen. Ik houd van kinderen, echt waar. Maar ze zijn mensen, en mensen zijn gevallen. Dat is geen populaire opvatting in onze samenleving. Kleine kinderen zijn kleine zondaars. Het zijn kleine zondaars van wie de zonden in de meeste gevallen nog niet zijn uitgegroeid tot regelrechte gruweldaden.

Hoewel we in onze eigen tijd beslist veel aanwijzingen hebben dat we onze denkwijze hierover moeten bijstellen. Want sommige echte, regelrechte gruweldaden worden door verbazingwekkend jonge kinderen gepleegd: moorden door kinderen die nog geen tiener zijn, enzovoort. We horen daar steeds vaker over. Zo beginnen we te zien dat de filosofie dat kleine kinderen kleine godheden zijn die koste wat het kost verwend en vertroeteld moeten worden en in alles hun zin moeten krijgen, niet het soort vrucht voortbrengt dat je zou verwachten als ze werkelijk kleine godheden waren.

Kleine kinderen hebben, net als grote mensen, een heel duivels trekje in zich. Bij de meeste kinderen komt dit in de eerste levensjaren nog niet tot uiting, maar al vrij snel daarna wel. Dit idee dat we kinderen tot afgoden moeten maken en zeggen dat we hen nooit ontevreden mogen maken of disciplineren, is op hol geslagen sentimentaliteit. Het is niet goed voor kinderen. Het is niet goed voor de samenleving. Het is beslist niet goed voor iemand die wil weten wat waar is.

Mensen kunnen natuurlijk ook de tegenovergestelde richting uitgaan, en dat kan leiden tot de devaluatie van kinderen. Mensen vinden vaak dat kinderen in huis eenvoudigweg een last zijn. In feite zijn dat vaak dezelfde mensen die kinderen in abstracte zin vergoddelijken: de rechten van het kind, het jaar van het kind. Zoals ik al zei, worden deze denkbeelden vaak bevorderd door mensen die niet veel kinderen hebben. Als jij ervoor kiest veel kinderen te krijgen, zullen ze je daarom bekritisieren, want in werkelijkheid hechten ze geen waarde aan kinderen.

In abstracte zin zijn kinderen iets waarvoor ze een soort warme gevoelens koesteren. Maar laat een paar kinderen bij hen in huis wonen en vraag deze mensen de offers te brengen die het ouderschap vraagt, en velen van hen willen er niets mee te maken hebben. Ze zullen jou bekritisieren als jij ervoor kiest het zelf wel te doen. In sommige gevallen zien we bij dezelfde mensen de dubbele verkeerde houding tegenover kinderen: de afgoderij van kinderen in abstracte zin en de daadwerkelijke afwijzing van kinderen als echte gasten in huis of als mensen die werkelijk deel uitmaken van het huishouden. Ze willen hen niet in huis hebben.

2

De Bijbelse waarde van kinderen

Veel mensen zien kinderen als een financiële last, en ze beseffen natuurlijk nooit dat kinderen opgroeien tot grote mensen. Lang voordat ze helemaal volwassen zijn, kunnen ze enorm waardevolle bijdragen leveren aan het gezin. Maar het punt is dat de Bijbel aangeeft dat kinderen van grote waarde zijn, zelfs als ze een financiële last vormen. Hun waarde is niet die van godheden. Hun waarde is die van mensen. En mensen zijn een gemengde zegen. Aan de ene kant brengen de meeste mensen tijdens hun leven meer voort dan ze verbruiken. Het nettoresultaat van hun bestaan is dus welvaart voor de samenleving en voor henzelf. Wanneer mensen daarom zeggen: „Nou, als je veel kinderen hebt, maken we de hulpbronnen van de wereld op,” dan heeft dat eenvoudigweg geen enkele grond in de waarheid. Het valt aan te tonen dat er meer voedsel wordt geproduceerd waar meer mensen zijn, en dat ieder mens meer

produceert dan hij verbruikt. Het nettoresultaat voor de planeet is dus welvaart wanneer er meer mensen zijn, als het productieve mensen zijn. Er is alle reden om aan te nemen dat de meeste mensen dat kunnen zijn.

Sommigen worden natuurlijk geboren met beperkingen die het voor hen moeilijk maken om evenveel te produceren als ze verbruiken. Maar tegelijkertijd is dat geen argument tegen hun geboorte. Het punt is dat mensen waardevol zijn omdat ze naar het beeld van God zijn geschapen. Maar je moet voorzichtig zijn met mensen, omdat ze gevallen en zondig zijn en grote schade kunnen aanrichten. Daarom moeten kleine mensen, kleine kinderen, verwelkomd worden als waardevolle personen die naar het beeld van God zijn geschapen, met een enorm potentieel om God zegen en eer te brengen en de mens tot zegen te zijn. Maar ze moeten ook behandeld worden als kleine personen die gevallen zijn, die leiding nodig hebben en van wie de vorming tijd vergt. Ze moeten worden opgevoed.

Dit is een offer, en je brengt alleen offers voor dingen waaraan je waarde hecht. Als we gezinnen zien waarin geen van beide ouders thuisblijft om hun kinderen op te voeden, of gezinnen die eenvoudigweg besluiten geen kinderen te krijgen, vermoed ik het volgende. Hoezeer ze ook mogen beweren dat ze van kinderen houden, misschien houden ze in abstracte zin van kinderen, maar volgens mij houden ze niet bijzonder veel van concrete kinderen. Als mensen de opvoeding van hun kinderen uitbesteden en hen door iemand anders laten opvoeden, zodat zij buitenshuis kunnen werken en hun huishouden twee inkomens kan hebben, kunnen ze beweren hoeveel ze van hun kinderen houden omdat ze warme gevoelens voor hen hebben. Afwezigheid doet de genegenheid zelfs groeien. Maar de genegenheid van een afwezig hart helpt de kinderen niet veel. Het is veel beter om kinderen zo dicht bij je te hebben dat je soms moe van hen wordt. Maar dan ben je er tenminste voor hen en help je hen dag na dag.

De Bijbel draagt ouders natuurlijk op dit te doen. In Deuteronomium hoofdstuk 6 staat dat de Joden hun kinderen de hele dag moesten onderwijzen.

U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat.

DEUTERONOMIUM 6:7

Ze moesten met hun kinderen spreken over de dingen van God en hun denken vormen. Maar niemand zou dit doen als hij kinderen niet waardeerde als kleine, belangrijke dingen, als kleine, belangrijke mensen die naar het beeld van God zijn geschapen en een enorm potentieel hebben. Toch weten we dat ieder kind zowel ten goede als ten kwade potentieel heeft: tot geweldig veel goeds als het op de juiste manier wordt opgevoed en de juiste weg kiest, maar tot geweldig veel kwaad als zijn opvoeding wordt verwaarloosd en het de verkeerde weg kiest.

Jezus had een aantal dingen over kinderen te zeggen, en heel wat daarvan staan precies in deze context. Na het vers over de noodzaak om nederig te zijn als een klein kind, zegt Hij in vers 5, Mattheüs 18:5:

En wie zo'n kind ontvangt in Mijn Naam, die ontvangt Mij. Maar wie een van deze kleinen die in Mij geloven, tot zonde verleidt, voor hem zou het beter zijn als een molensteen aan zijn hals werd gehangen en hij in de diepte van de zee verdronk.

MATTHEÛS 18:5-6

En iets verderop in dezelfde passage, in vers 10, zegt Hij:

Pas op dat u niet een van deze kleinen veracht. Want Ik zeg u dat hun engelen in de hemelen altijd het aangezicht zien van Mijn Vader, Die in de hemelen is.

MATTHEÛS 18:10

Het woord 'verachten' betekent hier 'weinig waarde toekennen'.

Dat zijn verscheidene uitspraken die Jezus in deze context over kinderen deed. De context was natuurlijk allereerst dat de discipelen onderling ruzieden over wie de grootste was. Jezus zegt dat de grootste degene is van wie je dat het minst zou verwachten: de persoon in huis die het gemakkelijkst over het hoofd wordt gezien, of van wie de bijdragen waarschijnlijk niet gewaardeerd worden. Dat is het kleine kind, degene die voor de financiën van het gezin meer een last dan een aanwinst is, degene

die altijd verbruikt en nooit produceert. Dat kleine kind, dat volledig afhankelijk is van de vrijgevigheid van de ouders, is in bepaalde opzichten het soort persoon dat wij allemaal opnieuw moeten worden.

Dit betekent niet dat we sociale parasieten worden, maar dat we volledig van God afhankelijk zijn en in geen enkel opzicht iets goeds dat tot stand is gebracht aan onszelf kunnen toeschrijven. We zien onszelf niet als belangrijke of grote bijdragers aan Gods welzijn. Het is eerder andersom. God is Degene Die alles bijdraagt aan ons welzijn. Totdat die omslag, die bekering van ons denken, heeft plaatsgevonden, zijn we werkelijk niet geschikt om het Koninkrijk der hemelen binnen te gaan.

3

Een kind ontvangen als Christus Zelf

Nadat Jezus op deze manier over kinderen heeft gesproken, heeft Hij nog een paar andere dingen over hen te zeggen. In vers 5 zegt Hij:

Wie zo'n klein kind in mijn naam ontvangt, ontvangt mij.

Met andere woorden, als je geneigd bent kinderen over het hoofd te zien, te verwaarlozen of af te wijzen, zegt Jezus dat je in zekere zin Hem afwijst. Waarom is dat? Ik geloof — en niet alle christenen geloven dit; er zijn theologieën die er heel anders over denken — dat alle heel kleine kinderen Gods kinderen zijn. Daarmee ontken ik niet de ware leer dat ze geboren worden met een neiging tot zonde. Ik geloof dat we geboren worden met een zondige natuur, dat deze zondige natuur zich uit in zondig gedrag en dat zondig gedrag ons tegenover God stelt en uiteindelijk ieder mens veroordeelt die zonde begaat, en dat is iedereen.

Tegelijkertijd geloof ik dat er vroeg in het leven een fase is waarin het kind zich niet bewust is van goed en kwaad. Ik zeg dat omdat er in Jesaja hoofdstuk 7 uitdrukkelijk een baby wordt genoemd die geboren zou worden. Daar staat:

Voorzeker, voordat de jongen in staat is het kwade te verwerpen en het goede te kiezen, zal het land verlaten zijn, namelijk het land van de twee koningen voor wie u in angst verkeert.

JESAJA 7:16

Hij spreekt over een kind dat op jonge leeftijd het vermogen zou krijgen om het goede te kiezen en het kwade af te wijzen. Ik denk niet dat kinderen op heel jonge leeftijd die innerlijke morele verantwoordelijkheid hebben. Ze kunnen inderdaad zondaars zijn. Ze kunnen zich inderdaad gedragen op een manier die in Gods ogen niet aanvaardbaar is. Maar hun totale onwetendheid over goed en kwaad verleent hun als het ware vrijstelling van de straf die normaal gesproken over hen zou komen.

Dit verschilt van de theologie van velen. Veel mensen geloven dat alle kinderen verloren geboren worden en op weg zijn naar de hel. Als ze toevallig sterven voordat ze Christus aannemen, moeten ze dus naar de hel, omdat ze verloren geboren zijn. Ik vind niet dat dit in de Schrift wordt geleerd. Bij een andere gelegenheid — na de passage die we nu bekijken, in hoofdstuk 19 — zei Jezus:

Maar Jezus zei: Laat de kinderen begaan en verhinder hen niet bij Mij te komen, want voor zodanigen is het Koninkrijk der hemelen.

MATTHEÛS 19:14

Hij zei dat de kleine kinderen degenen waren aan wie het Koninkrijk der hemelen werkelijk toebehoorde. Het Koninkrijk der hemelen bestaat uit deze kleine kinderen. Hij leek beslist te zeggen dat deze kleine kinderen bij het Koninkrijk horen.

Ook hier zei Jezus:

En wie zo'n kind ontvangt in Mijn Naam, die ontvangt Mij.

MATTHEÛS 18:5

Later, in Mattheüs 25, zei Jezus dat voor zover je het voor een van de geringsten van deze broeders van Hem hebt gedaan, je het voor Hem hebt gedaan. En wat je niet voor een van de geringsten van deze broeders van Hem hebt gedaan, heb je ook niet voor Hem gedaan. Waar Hij het over heeft, zijn natuurlijk Zijn broeders die christenen zijn. Wat je christenen hebt aangedaan, heb je Jezus aangedaan; wat je hebt nagelaten voor hen te doen, heb je ook nagelaten voor Jezus te doen, omdat Hij Zich zo sterk met christenen vereenzelvigd. Zij zijn Zijn lichaam; zij maken deel uit van Hem. Je kunt christenen niet iets aandoen zonder het Hem te hebben aangedaan. Hij zegt zelfs uitdrukkelijk:

voor zover u dit voor een van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan.

MATTHEÛS 25:40

Hij kan heel goed doelen op de minst belangrijke of de jongste van hen, Zijn broeders. Maar hier gaat het om dezelfde gedachte. Als je een van deze kinderen hebt ontvangen, heb je Mij ontvangen.

Het lijkt erop dat een kind bij God dezelfde status heeft als een christen, ook al heeft het kind misschien nog niet de wijsheid of volwassenheid bereikt om christen te worden. Jezus vereenzelvigd Zich met dat kind, zoals Hij Zich vereenzelvigd met de leden van Zijn eigen lichaam. Daarom is het ontvangen van het kind hetzelfde als het ontvangen van Jezus Zelf.

Bovendien zegt Hij in vers 10 dit:

Pas op dat u niet een van deze kleinen veracht. Want Ik zeg u dat hun engelen in de hemelen altijd het aangezicht zien van Mijn Vader, Die in de hemelen is.

MATTHEÛS 18:10

Het klinkt mij in de oren alsof Jezus zegt dat de kinderen beschermengelen hebben. Hij spreekt over kinderen in het algemeen. Kinderen hebben beschermengelen. Hun engelen aanschouwen de Vader dagelijks.

Denk hier eens een ogenblik over na. In Hebreeën hoofdstuk 1, vers 14, wordt ons gezegd:

Zijn zij niet allen dienende geesten, die uitgezonden worden ten dienste van hen die de zaligheid zullen beërven?

HEBREEËN 1:14

Dat wil zeggen: de bediening van engelen is een bediening aan de geredden. De bediening van engelen is een bediening aan hen die God toebehoren. Toch vertelt Jezus ons dat kinderen als het ware beschermengelen hebben, of dienende engelen. Plaatst dat kinderen niet in de categorie van de geredden? Als engelen hen dienen die erfgenamen van het behoud zijn, lijkt dat inderdaad zo te zijn.

Met andere woorden, Hebreeën 1:14 zou erop wijzen dat engelen de verlorenen niet dienen. Ze dienen hen die erfgenamen van het behoud zijn. Als de bediening van engelen niet gericht is op hen die verloren zijn, en kleine kinderen toch engelen hebben die hen dienen, dan lijkt dat te betekenen dat God kleine kinderen niet tot de categorie van de verlorenen rekent.

Hier hebben we een aantal dingen die Jezus heeft gezegd. In Mattheüs hoofdstuk 19 zei Hij over kinderen:

Maar Jezus zei: Laat de kinderen begaan en verhinder hen niet bij Mij te komen, want voor zodanigen is het Koninkrijk der hemelen.

MATTHEÛS 19:14

In dit hoofdstuk zei Hij:

En wie zo'n kind ontvangt in Mijn Naam, die ontvangt Mij.

MATTHEÛS 18:5

Deze kinderen hebben beschermengelen, net als alle christenen. Wekken deze uitspraken niet de indruk dat kleine kinderen, juist doordat ze heel kleine kinderen zijn, God toebehoren? Behoren ze tot het Koninkrijk der hemelen? Hebben ze de voorrechten die christenen hebben?

4

Wanneer kinderen verantwoordelijk worden

Iemand zou kunnen zeggen: 'Nou, Steve, als dat voor alle kleine kinderen geldt, hoe zit het dan wanneer die kinderen opgroeien? Zouden ze dan allemaal behouden zijn?' Iedereen moet zelf de Schriften onderzoeken, maar ik geloof dat de Bijbel aangeeft dat de meeste volwassenen niet behouden zijn. Als deze mensen behouden waren toen ze kleine kinderen waren, omdat God hen tot Zijn Koninkrijk rekende, en ze later in hun leven vijanden van God zijn en in die toestand sterven en naar de hel gaan, wat is er dan in de tussentijd gebeurd?

We hebben uitspraken in de Schrift die aangeven hoe iemand Gods gunst verliest en hoe ieder kind dat uiteindelijk doet. In Romeinen 1:18 staat:

Want de toorn van God wordt geopenbaard vanuit de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van de mensen, die de waarheid in ongerechtigheid onderdrukken,

ROMEINEN 1:18

Een klein kind onderdrukt de waarheid nog niet door ervoor te kiezen ongerechtig te zijn, maar uiteindelijk doen alle mensen dat. Alle mensen die een bepaalde volwassenheid bereiken, ontvangen een bepaalde mate van licht en worden met een bepaalde waarheid geconfronteerd. Ze houden daar niet van, omdat er zonde in hun hart is. Ze kiezen ervoor die waarheid te onderdrukken. Ze kiezen er niet voor om volkomen eerlijk te zijn over hun verhouding tot God en over de manieren waarop ze tegenover God tekortschieten.

Jezus zei dit in Johannes 3. Hij zei:

Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in de Naam van de eniggeboren Zoon van God.

en:

En dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is, en de mensen hebben de duisternis liefgehad, meer dan het licht, want hun werken waren slecht.

JOHANNES 3:19

Is het je opgevallen wat Jezus zei? Dit is waarom de wereld veroordeeld is. Dit is waarom mensen veroordeeld worden: omdat het licht tot hen is gekomen en zij ervoor gekozen hebben de duisternis lief te hebben. Daar komt de veroordeling in beeld. Wanneer je licht hebt en het licht verwerpt, wanneer je waarheid hebt en de waarheid

onderdrukt, dan komt Gods toorn over iemand. Dan wordt iemand veroordeeld, volgens Jezus en volgens Paulus. Het lijkt mij dat zij enig gezag zouden moeten hebben om over deze zaak te spreken, zelfs als wat zij zeggen afwijkt van onze theologie.

Wat mij dat duidelijk maakt, is dit: kleine kinderen zijn natuurlijk te jong om werkelijk de waarheid te hebben onderdrukt of het licht te hebben verworpen. Ze hebben in feite maar heel weinig licht ontvangen. Misschien hebben ze in deze zaken helemaal geen licht ontvangen. Het zijn geen volmaakte wezens. Het zijn zondaars.

Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God,

ROMEINEN 3:23

Maar omdat ze zich daar in geen enkel opzicht van bewust zijn, zijn hun morele gevoeligheden tot een bepaalde leeftijd nog niet ontwikkeld. Ik weet niet welke leeftijd dat is, maar de Bijbel erkent dat een jong kind zo'n leeftijd bereikt. Ze worden niet verantwoordelijk gehouden en behoren daarom God toe, totdat het moment komt waarop ze het licht verwerpen.

Helaas doet iedereen dit uiteindelijk op de een of andere manier. Uiteindelijk zondigen we nog steeds wanneer we eenmaal weten wat zonde is. Dan brengen we veroordeling over onszelf, omdat het licht tot ons is gekomen, maar wij in plaats daarvan de duisternis hebben liefgehad. Op dat moment staan we niet langer aan Gods kant. We zijn nu vijanden van God, en de enige manier om na dat moment behouden te worden, is ons van onze zonden te bekeren en tot God te komen op grond van wat Christus voor ons heeft gedaan.

5

Kinderen ontvangen en opvoeden

Hoewel velen het ongetwijfeld oneens zullen zijn met wat ik over jonge kinderen zeg, lijkt het mij dat Jezus deze dingen in niet mis te verstane bewoordingen leert. Een kind ontvangen is als het ware Christus ontvangen. Dat betekent niet hetzelfde als wanneer

we spreken over Christus ontvangen en behouden worden. Het betekent eenvoudig dat als er een kind naar je toe komt en je dat kind ontvangt, het is alsof Jezus naar je toe is gekomen en jij Hem gastvrijheid betoont en aanvaardt.

Dit zou gevolgen moeten hebben voor de hele houding van mensen tegenover het krijgen en opvoeden van kinderen. Er zijn namelijk mensen die kinderen hebben, maar hen in wezen afwijzen. Ze sturen hen weg om door anderen opgevoed te worden. Ze brengen geen tijd met hen door. Ze aanvaarden de verantwoordelijkheid niet die kinderen met zich meebrengen. Ze willen niet dat de kinderen hun vrijheid beperken. Ze willen niet dat de komst van kinderen inbreuk maakt op hun manier van leven of hun levensstandaard. Je zou net zo goed kunnen zeggen dat je niet wilt dat de komst van Jezus naar jouw huis inbreuk maakt op je levensstandaard, want Jezus zei:

En wie zo'n kind ontvangt in Mijn Naam, die ontvangt Mij.

MATTHEÛS 18:5

Er zijn mensen die zeggen: 'We willen helemaal geen kinderen.' Er zijn niet alleen mensen die kinderen hebben gekregen, maar in feite leven alsof ze die niet hebben gekregen, en die kinderen vrijwel geen enkele invloed op hun leven laten hebben. Dat is een grote zonde. Maar er zijn mensen die verder gaan en zeggen: 'We willen helemaal geen kinderen krijgen.' Het is waar dat God soms de baarmoeder sluit en geen kinderen schenkt aan mensen die ze graag zouden krijgen. Maar er zijn andere mensen aan wie God kinderen zou geven, maar zij willen hen niet ontvangen, omdat ze kleine kinderen verachten. Ze achten hen gering. Ze beschouwen kleine kinderen als een last, niet als een zegen.

Hierin zijn zij het beslist niet met God eens, want in Psalm 127 staat:

Welzalig de man die zijn pijlkoker daarmee gevuld heeft; zij worden niet beschaamd, als zij met de vijanden spreken in de poort.

PSALM 127:4-5

Ben jij het hierin met God eens of oneens? Denk je dat het een zegen is om veel kinderen te hebben, of dat het een grotere zegen is om betrekkelijk vrij van kinderen te zijn? Je zult uiteraard je keuze maken, en waarschijnlijk heb je die al gemaakt. Maar weet dit: als je kinderen niet ontvangt, omarmt en waardeert, en er zelfs niet naar verlangt dat God je misschien met zulke kinderen zegent, dan lijkt het mij dat je het niet met God eens bent. Dat is een standpunt dat christenen nooit zouden moeten innemen. We komen hierop terug.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 18:1-4
- Deuteronomium 6:7
- Mattheüs 18:5-6
- Mattheüs 18:10
- Jesaja 7:16
- Mattheüs 19:14
- Mattheüs 18:5
- Mattheüs 25:40
- Hebreëën 1:14
- Romeinen 1:18
- Johannes 3:19
- Romeinen 3:23
- Psalm 127:4-5

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.